

kontrollere, om den vedkommende bebruger Køberen. Her tror jeg nok, at man har gjort sig en Frygt, som der aldeles ikke ligger noget til Grund for, og jeg vil derfor meget fraraade, at man vedtager Endringsforslag Nr. 2.

Det samme gælder Endringsforslag Nr. 3. Her er netop et af de Forhold, som jeg meget nødig ser optagne paa Margarineloven, fordi det forekommer mig, at det slet ikke hører hjemme her. Vil man fastholde, hvad der virkelig er Hovedformålet for Margarinelovgivning, kommer man alt for langt bort derfra, hvis man tager et saadant Forhold op til Behandling der som dette, nemlig en Betryggelse for, at man virkelig paa Restaurationer og andre lignende Steder faar Smør og ikke Margarine. Det hører hjemme i en helt anden Lovgivning. Vil man ind paa at reformere der, er der meget at reformere. Man maa endelig ikke tro, at man paa Restaurationer bliver stiftet alene med Margarine. Jeg tror rigtig nok, at Kogekunsten nu til Dags staar saa højt, at den har Surrogater i et Antal, som er langt større, end de fleste af os har nogen Anelse om. Men endelig vil jeg indvende mod Forslaget, at det gaar meget, meget videre. Det gaar ud paa ikke alene at indføre Kontrol med Beværtninger men tillige en Kontrol med Salget af Levnedsmidler, hvortil er benyttet Margarine — som det hedder, naar der sælges Spisevarer, til hvis Tilberedning Margarine er benyttet. Her vil jeg bede ærede Medlemmer tænke paa, hvorvidt man kommer med dette, naar man tager alle konserverede Sager med, alle de Spisevarer, der sælges som Konserver, som tilberedte i Ulandet. Ingen ved, naar der er tillat Fedtstof, om det er Margarine eller Smør. Er det Meningen, at alle Urtekræmmere, som give sig af med at sælge disse Varer, herefter Dags skulle have op-hængt et Skilt i deres Butik med Paaskrift: Her sælges Margarine, et Skilt, som er mere vildledende end vejsledende; saa vidt kunde vi ingenlunde gaa. — Og ville vi endelig ind paa denne Bane og gøre noget der, gaar det ikke paa nogen Maade an at undtage Bager- og Konditor-næringen; for er der noget Sted, hvor det egentlig gælder om at faa reformeret i Retning af betryggende Renlighedsforanstaltninger og Kontrol med, hvad der anvendes ved Driften og deslige, ja, saa er det ganske sikkert Bager-næringen, og tør man ikke tage den med, skal man virkelig ogsaa lade den anden ligge, indtil man naar saa vidt, at man kan tage Bager-næringen først og fremmest. Ja, jeg behøver ikke at tilføje, at

naar jeg udtaler mig saa stærkt om Bager-næringen, er det Bager-næringen i sin Almindelighed.

Jeg behøver ikke at tilføje mere om dette Forslag, men jeg skal indtrængende fraraade, at man vedtager det. — Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Kontrollen med Gennemførelsen, det er umuligt for Margarineinspektørerne at gøre noget der, navnlig med Hensyn til Restaurationerne, og jeg tror ikke, at man ved at købe Smørrebrød paa Restaurationerne og skrabe Fedtstoffet af vil være i Stand til overhovedet at konstatere, om det er Margarine eller Smør, dertil behøves vist adskillig større Kvantiteter. Den Kontrol, man skal stole paa, er selvfølgelig Angiveriet fra dem, der ere ansatte ved Beværtningerne, men hvor langt man vil komme dermed, er et andet Spørgsmaal, thi det vil snarere lede til, at de paagældende i deres egen Velighed blande Margarine og Smør sammen og saa anbringe denne Blanding i en Beholder og sætte den ned i deres Beværtningslokale, og saa kan det rimeligvis gaa i Fremtiden uden at blive opdaget.

Et æret Flertal har foreslaaet under Nr. 4, at den Grænse, der er sat i Regeringsforslagets § 4 for Indholdet af Smør-fedt i Margarine, nemlig 12 pCt., skal nedsættes til 5 pCt. Dette er et Forslag, jeg meget skal anbefale. Jeg skal her minde om, at den Bestemmelse, vi nu have i vor gældende Margarinelov, og som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem for 10de Kredts (Bojsen), er efter min Anskuelse meget uheldig. Den kom ind i sin Tid, nemlig ved Loven af 5te April 1888, gennem det Fællesudvalg, som bragte Enighed til Beje om denne Lov, og jeg skulde huske meget fejl, om det ikke den Gang her i Landstinget var foreslaaet, at Smørfedtindholdet i Margarinen ikke maatte overstige 2 pCt. Der var Uenighed mellem Tingene, og saa blev denne Bestemmelse sat ind, idet man gik ud fra, at det skulde være tilladt at sætte Smør til Margarine men ikke Margarine til Smør, Resultatet deraf blev altsaa dette, at man kunde tage halvt af hvert, og det fik det Udtryk, at det er forbudt at fabrikere Margarine, hvis Indhold af Smørfedt overstiger 50 pCt. Herved er imidlertid det at bemærke, at da Smør ikke indeholder 100 pCt. Smørfedt, men kun omkring ved 80 pCt., vil denne Bestemmelse, der er givet i den gældende Lovgivning, i Virkeligheden lede til, at man kan foretage en Blanding af 60 pCt. Smør og 40 pCt. Margarine. Imidlertid have vi jo haft Dykken med os, og den Bestemmelse, der saaledes aabner